

NHẠC SĨ CA HÁT, THIÊN SƯ TU ĐẠO... TRÊN NHỮNG XÁC NGƯỜI

Cách đây 47 năm, khi những tên đao phủ Hoàng Phủ Ngọc Tường, Hoàng Phủ Ngọc Phan, Nguyễn Thị Đoan Trinh, Nguyễn Đắc Xuân... chít khăn tang cho hàng vạn công nương Huế trong biến cố Thảm sát Tết Mậu Thân 1968 thì ông “nhạc sĩ màu da cam” *Trịnh Công Sơn* đã viết 2 bản nhạc về biến cố này là “**Bài Ca Dành Cho Những Xác Người**” và “**Hát Trên Những Xác Người**”.

“Xác người nằm trôi sông,
phơi trên ruộng đồng.
Trên nóc nhà thành phố,
trên những đường quanh co.

Xác người nằm bơ vơ,
dưới mái hiên chùa.
Trong giáo đường thành phố,
trên thềm nhà hoang vu.

Mùa Xuân ơi, xác nuôi thơm cho đất ruộng cà.
Việt Nam ơi, xác thêm hơi cho đất ngày mai.
Đường đi tới, dù chông gai.
Thì quanh đây đã có người.

Xác người nằm quanh đây,
trong mưa lạnh này.
Bên xác người già yếu,
có xác còn thơ ngây.

Xác nào là em tôi,
dưới hố hầm này.
Trong những vùng lửa cháy,
bên những vòng ngô khoai”.

Những ca khúc hát trên những xác người đã đưa đất nước và nhân dân VN đến một mùa Đông băng giá dài suốt 44 năm qua dưới sự thống trị bạo tàn của những người lãnh đạo đảng CSVN. Những lời hát của tên nhạc sĩ màu da cam như những lời ai điếu cho một chế độ đang trên đường tự hủy diệt.

Và, ông nhà văn Trần Mạnh Hảo, nghe nói đã từng là cố vấn của cố Thủ Tướng Võ Văn Kiệt hay cựu Thủ Tướng Phan Văn Khải gì đó viết bài “*Nhớ Trịnh Công Sơn*” ca tụng ông nhạc sĩ màu ca đam này tới tận mây xanh:

“11 năm qua, TCS đã đi vào cõi bất tử. Anh chọn ngày cá tháng tư – ngày nói dối toàn thế giới để ra đi. Hoá ra, tin anh đi khỏi cuộc đời này, về thực chất là một tin bịa đặt. TCS không bao giờ chết khi các ca khúc tuyệt vời của anh còn sống mãi với dân tộc”.

Trong khi đó, thì, trong bài “*Trịnh Công Sơn, một loại ký sinh trùng*”, tác giả BB Liêm trích đoạn trong quyển “*TCS, có một thời như thế*” về chuyện TCS tự “ca tụng” chuyện trốn lính của anh ta, như sau:

“... Trốn lính gần như là một cái ‘nghề’ đầy tính chất phiêu lưu của hàng triệu thanh niên miền Nam lúc bấy giờ. Thái độ phản kháng ấy dù nhìn dưới góc độ nào đó còn mang tính thụ động, vẫn còn được nhắc nhở đến như một nốt nhạc trong trẻo đã ngân lên trong một giai đoạn u ám, nhiễm độc, giữa những đô thị miền Nam.”

Và tác giả kết luận:

“Giai đoạn mà TCS cho rằng ‘u ám, nhiễm độc tố’ đó, như đã nói trên, chính là giai đoạn mà QLVNCH đang ra sức bảo vệ tự do, no ấm cho 25 triệu đồng bào miền Nam, chống lại cuộc xích hóa của Cộng sản Quốc tế mà Hà Nội là tay sai. Trốn lính trong giai đoạn ấy chỉ có những loại người sau đây: hèn nhát, ích kỷ và CS nằm vùng.

Cho rằng hàng triệu thanh niên miền Nam ‘trốn lính’ vào thời bấy giờ, TCS đã mặc nhiên hòa nhịp theo cung điệu tuyên truyền của các cán bộ CS, loại cán bộ đã huênh hoang ‘lên lớp’ những sĩ quan QLVNCH trong các trại cải tạo rằng: máy bay của ta nắp ở trên mây, đợi lúc máy bay địch xuất hiện thì bắt thần ra nghênh chiến.

Các hành động trốn lính là ‘một nốt nhạc trong trẻo trong giai đoạn u ám nhiễm độc’, TCS muốn mình định rõ ‘thiên tài âm nhạc họ Trịnh’ không thuộc VNCH mà thuộc về ‘thời đại CHXHCNVN.’”

Theo Lão Móc, *Trịnh Công Sơn là một loại ký sinh trùng là đúng nhất!*

Thời sống ở miền Nam trong chế độ Đệ nhị Cộng Hoà, TCS sống ký sinh nhờ vào “*máu văn nghệ cải lương võ hiệp Kim Dung*” của ông cố Thiếu tướng Nguyễn Cao Kỳ và bà Đặng Tuyết Mai. Ông này đã tự xưng mình và vợ mình là “*Vô Kỳ, Triệu Minh*”! Ở đâu đó, bà Đặng Tuyết Mai đã từng kể lại là đã từng đàn ca xướng hát với Trịnh Công Sơn trong trại Huỳnh Hữu Bạc. Và chính vì chuyện “*ký sinh*” này mà Trịnh Công Sơn đã phải trả ơn bằng cách sáng tác bài “*Hát Cho Người Năm Xuống*” ca tụng cố Đại tá Không quân Lưu Kim Cương.

Sau khi “*nói vòng tay lớn*”, TCS lại “*sống ký sinh*” vào Võ Văn Kiệt khi ông này còn là Bí thư thành ủy thành phố Sài Gòn. Chính nhà văn VC Nguyễn Quang Sáng đã “*khoe*” là “*chị Sáu*” Phan Lương Cầm, vợ Võ Văn Kiệt đã từng khen nặng sọ câu “*ngày sau sỏi đá cũng còn có nhau*” của Trịnh Công Sơn. Và, Nguyễn Quang Sáng cũng cho biết trong thời kỳ nhân dân đói vêu mồm phải ăn bo bo và khoai mì, “*anh Sáu*” Võ Văn Kiệt đã gửi gạo tiếp tế cho Trịnh Công Sơn!

*

Thiền sư Nhất Hạnh, theo hãng tin Reuters dẫn lại những gì ông viết vào năm 1975: “*Tôi đã nhìn thấy quân CS và quân chống Cộng bắn giết, tàn hại lẫn nhau chỉ vì bên nào cũng tin rằng mình nắm chân lý. Tiếng nói của tôi bị chìm trong tiếng bom đạn, súng cối và tiếng la hét*”.

Như mọi người ở Mỹ đều biết chuyện thiền sư Nhất Hạnh, nếu ông ta là một người tu hành, đã phạm tội vọng ngữ khi trả tiền cho báo Mỹ đăng nguyên trang báo vu cáo vì bẫy du kích VC chĩa súng bắn nên máy bay của Hoa Kỳ đã dội bom tàn sát 300,000 dân của thị xã Bến Tre.

Không biết khi còn sống Thiền sư Nhất Hạnh có biết ngượng khi đọc bức thư của Hòa Thượng Thích Huyền Tôn từ Úc Đại Lợi viết gửi sư ông Nhất Hạnh, sư bà Chân Không có đoạn như sau: “*... sư ông Nhất Hạnh, sư bà Chân Không đã tách ra khỏi Phật giáo để lập đạo But làng Mai thế giới, thì cứ tha hồ an lạc với cái But chân không của mình. Đây là cái quyền tự do lập giáo phái hay tự tôn xưng, không ai ngăn cản. Nhưng cái quyền riêng của mọi người kính trọng hay khinh bỉ, chắc là cũng không sao ngăn cấm ai được*”.

*

Nhạc sĩ Trịnh Công Sơn đã ca hát trên những xác người.

Thiền sư Nhất Hạnh đã tu đạo trên những xác người.

Theo Lão Móc, cả hai “*danh nhân*” này còn thua xa nhà văn Giao Chi, tức cựu Đại tá QLVNCH Vũ Văn Lộc ở San José vì những lý do sau đây:

– Là sĩ quan cao cấp của QLVNCH nhưng ông Vũ Văn Lộc đã mật sát tử binh sĩ tới Tướng lãnh của Quân lực Việt Nam Cộng Hoà;

– Ông cựu Đại tá Vũ Văn Lộc là người Việt Nam độc nhất vô nhị vì ông ta đã TỰ LẬP MỘ BIA để tế sống ông ta và đồng bọn;

– Tự xưng là nhà văn nhưng ông ta đã làm những chuyện mà bất cứ nhà văn nào còn có lương tri không dám làm như chuyện ông ta đã viết ra giấy trắng mực đen là ở Việt Nam

cộng sản thời cổ Thủ tướng Phan Văn Khải là “*người dân có đầy đủ tự do, dân chủ, dân quyền và nhân quyền*”; nhưng nay, ông ta lại “**TRANH ĐÁU CHO NHÂN QUYỀN**” CHO NHÀ BÁO PHẠM ĐOAN TRANG đang bị VC kết án tù ở trong nước bằng cách **TỔ CHỨC TẾT NHÂN QUYỀN**.

Một sĩ quan của QLVNCH có VĂN HOÁ, không ai đi làm những chuyện sỉ nhục quân đội “*huynh đệ chi binh*” trong quân đội mà mình đã phục vụ mà nay lại “**TỔ CHỨC TẾT VĂN HOÁ**”.

LÃO MÓC

Nguồn: Internet eMail by Nghiem Nguyen chuyển

*Đăng ngày Thứ Tư, January 26, 2022
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*